

Őszi szabadtéri séták

Budai Zöld túra 2021. október 08.

Egyesületünkben 8 fő vett részt a sétán, nagyon kellemes, napsütéses, szép őszi időnk volt. A túra /séta első szakasz egy kicsit nehéz volt. Az előzetes információk szerint kicsi emelkedő után szép panoráma úthoz érkezünk, ehhez képest elég meredek emelkedő és sok lépcső után értük el a könnyű sétatut.

A Zöld nevéhez méltóan szinte végig zöldterületen halad, még a városi részeken is. A zöld túra teljes hossza 44.5 km /Gellért tértől – Telkiig/. Mi az első 3 km-t sétáltuk végig, amely igazi panoráma út. A mintegy 80 méter magasságban a sziklafalon kanyargó út nagyon vadregényes. A folyamatosan változó kilátás pedig a város déli részétől egészen északig terjed. Ez a város legszebb panorámaútja.

A Gellérthegyi oldalutat a Szent Gellért szobor zárja. A 7 méter magas bronzszobrot Jankovits Gyula készítette 1904-ben. Arra a helyre állították ahol Gellért püspök vértanúhalált halt. A Pest hegyet róla nevezték el a XV. században Gellért hegynek.

A szobor után a Zöld elkanyarodik nyugati irányba és az erdei sétány egy tisztásban ér véget, ahol furcsa alakú szobrok alkotnak csoportot. Ez a Filozófusok kertje.

A 2001-ben felavatott szoborcsoport /Jézus, Buddha, Lao Ce, Ábrahám, Ekhmaton, Mahatma Gandhi, Bodhi Dharma, Asszisi Szent Ferenc alakjai/ Wagner Nándor japánban élt szobrász alkotásai.

Lényegét a művész így foglalta össze: „Az öt személy jellegzetessége az egyetemes emberi tanítás. Tulajdonképpen az öt alkotja az anyagtalan, láthatatlan egyet. Az egynek annyi neve van, ahány kultúra létezik. Ez az egy a kultúrák közös forrása”.

Alig léptünk párat a Hegyalja úti átkelés felé, újabb kompozícióba ütköztünk: A Kilátó kőszobrot /Buda királyfi és Pest királykisasszony/ Pest-Buda egyesítésének alkalmából készítette Lesenyei Márta 1982-ben.

Miután átkeltünk a forgalmas Hegyalja úton, újabb zöldövezet következett: ez a Tabán, ami most egy nyugodt zöld park, de nem mindig volt ilyen.

A Tabán neve a török Tabakhane szóból származik, ami Timár telepet jelent, régen ugyanis cserzővargák, tímárok műhelyei lehettek itt. A századfordulón a Tabán a város Montmartre-ja: az utcák tele voltak romantikus vendéglőkkel, kiskocsmákkal. A negyed a harmincas évek elejére lepukkant kissé, 1933-ban meg is kezdték a lebontását, hogy egy új városrészt építsenek a helyébe. A háború miatt a városrész nem épült meg, a területet pedig a hatvanas években parkosították. Azóta zöld.

Itt ért véget a mi kellemes őszi sétánk.

Lejegyezte: Makszin Márta